

Full informatiu de
les JERC
Maig '90

EDITORIAL

BOICOT

Convindant oficialment Felipe de Borbón a visitar diverses ciutats catalanes, tot oferint-li solemnement l'oportunitat de tornar a utilitzar títols nobiliaris catalans, el President de la Generalitat de la Catalunya Central, el batlle de Girona i altres representants municipals, han comès un nou acte de vassallatge polític envers la monarquia espanyola; monarquia que, cal recordar, ha estat el fil de transmissió natural de la dictadura, representant així per a nosaltres la institucionalització política i jurídica de la derrota que el 1939 les forces democràtiques de Catalunya vam patir davant el feixisme.

Però no parlem només de raons pràctiques, sinó també estètiques. Quan caminem cap a un procés d'integració europea, quan les fronteres estatals perden raó de ser, quan l'autodeterminació ja no és tabú i guanya suport popular, què hi pinta una monarquia a Catalunya? Què hi fa un príncep a Girona?

A més, s'ha homenatjat un jove espanyol, que no representa ni simbolitza de cap de les maneres els problemes actuals de la joventut catalana: atur, ensenyament de baixa qualitat i massificat, problemes d'habitatge, de drogaaddicció, de manca d'espais reals per al lleure, d'instal·lacions esportives, etc.

Davant de tot això, nosaltres hem homenatjat l'autèntic representant dels joves catalans, en Felip Garcia i Pons, català martiritzat per contractes de tres mesos que li impedeixen de gaudir d'una feina fixa, que no troba habitatge i per tant no pot fugir de la tutela paterna, que no va entrar a la Universitat per numerus clausus, etc...

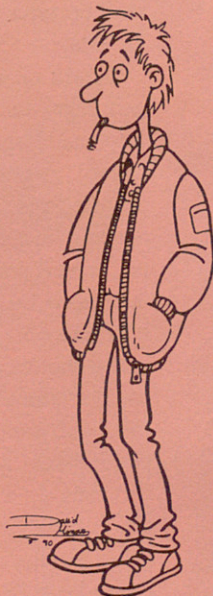
Per tot això, la visita del "príncep Felipe de Borbón" només ha merescut una actitud per part dels catalans nacionalment conscients, per part dels independentistes: **BOICOT.**



Homenatge Nacional a Felip Garcia i Pons

Les JERC hem basat el nostre rebuig a la visita oficial a Catalunya de Felipe de Borbón, no sols en motius nacionals, sinó també en motius socials; per això hem tirat endavant l'Homenatge Nacional a Felip Garcia i Pons, "el jove català", repartint 10.000 fulls per tot el país, amb el text que us reproduïm a continuació:

Davant la visita oficial a Catalunya del "príncep Felipe de Borbón", per a alguns "Príncep de Girona, Duc de Montblanc, Comte de Cervera i Senyor de Bala-



guer", i l'acte de vassallatge que les nostres principals institucions li retran amb tota mena d'aten-

La Coctelera



cions, diners i esforços, que en cap moment no s'han esmerçat en la solució dels problemes que ens afecten als joves catalans, les JERC us volem explicar la situació d'un altre Felip, d'un Felip que no surt als diaris ni a la televisió, que no estudia el COU al Canadà, no practica esports d'èlit ni se'n va de viatge per mig món a costa de l'erari públic. En Felip Garcia i Pons no és conegut, però representa el nostre poble molt millor que cap personatge forani.

En Felip Garcia i Pons pateix un ensenyament públic de poca qualitat, on s'enfronta als problemes de massificació i de selectivitat acadèmica i econòmica.

La no integració al món laboral li suposa no poder gaudir d'una independència econòmica que li permeti portar a terme el seu projecte de vida.

Durant un any de la seva vida, serà segregat de

forma "legal" per l'exèrcit espanyol, amb l'excusa que això és un deure que li pertoca. En el cas de negar-s'hi, serà castigat a realitzar un servei pseudomilitar de més durada, o bé anar a la presó per insubmissió.

Per moltes coses és considerat una "criatura", però en qualsevol cas, amb només 16 anys hauria pogut ésser condemnat a presó.

A més, dins la societat troba una gran oferta de drogues que creen dependència, que comportarien l'anul·lació de la seva capacitat de resposta com a persona.

La seva vida personal està limitada. Els obstacles per accedir a un

habitatge dificulten la seva relació afectiva i sexual en parella. Si a més aquesta relació fos de caràcter homosexual, seria objecte de discriminació.

Gràcies als Jocs Olímpics disposarà d'instal·lacions esportives d'alta competició que només podrà gaudir des de fora, però no disposa d'instal·lacions esportives de base en el seu barri o poble.

Té una oferta cultural absolutament mediatitzada per les tendències oficials i la moda del moment, però no gaudeix de suport institucional per a la seva pròpia activitat creadora (locals d'assaig, d'exposició, editorials...).

Tota aquesta situació li genera sentiments de frustració, fracàs i inutilitat social i personal.

I per si això fóra poc, viu en una Catalunya militarment i policialment ocupada, políticament sotmesa, econòmicament espoliada, lingüísticament i culturalment substituïda i ideològicament colonitzada.

Per tot això, el nostre Homenatge Nacional a Felip Garcia i Pons, paradigma de la joventut catalana.

Per tot això,



E pur si muove

Com digué Galileu, i amb raó, “malgrat tot, es mou”. Malgrat el silenci autoimposat de la premsa barcelonina, alguna cosa s’ha mogut entre la població catalana. Les mostres de suport popular a Felipe de Borbón han estat irrisòries, mentre que les protestes lluny de ser testimonials, han aconseguit el seu objectiu: crear un clima de tensió que li fes desagradable la visita i deixés ben palès que potser ell serà “príncep”, però no pas dels catalans. Tot començà el 19 d’abril.

Dijous 19 d’abril

Parets i posts de propaganda per tot Catalunya

A partir de les 11 de la nit s’encartellen més de 6.000 cartells en protesta per la visita del “príncep”.

A la tarda ha estat presentada als mitjans de comunicació la campanya “Homenatge Nacional a Felip Garcia i Pons”.

Divendres 20 d’abril

Barcelona (Parlament de Catalunya)

A les 8 de la tarda, quan Felipe de Borbón es disposa a llegir el seu discurs oficial, els diputats d’ERC i del PCC abandonen l’hemicicle en protesta per la “reial” visita.

A fora, l’estàtua “el Desconsol” de Llimona plora sang (l’aigua ha estat tenyida per les JERC), per la presència de Felipe de Borbón, rebut amb honors militars davant del Parlament de Catalunya.



Manifestació a Girona.

Dissabte 21 d’abril.

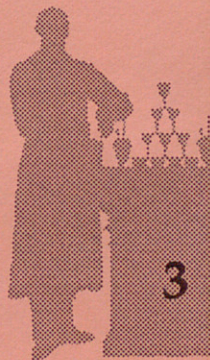
Girona

A les 8 del matí surt un autocar de les JERC, des de Barcelona, cap a Girona. Arribar i creure’s a Belfast és el mateix. La ciutat està ocupada des de primera hora del matí. Malgrat això aconseguim colarnos a la Rambla, per l’únic pont no vigilat.

Avancem fins on la policia ens reté. Seiem a terra, i a les 12 en punt, quan el príncep surt al Balcó



Cartell.





«Malgrat tot no callarem».

de l'ajuntament, a la veïna plaça del Vi, comencem a xiular i a cantar. Repartim adhesius del BOICOT, i comença la policia a actuar al seu estil: trepitjades, escorcolls, enpentes. Es produeix la primera detenció, absolutament aleatòria. Quim Santos, de Barcelona, és retingut durant una hora, fins que els advocats d'ERC l'alliberen.

Davant l'ajuntament hi ha hagut també incidents amb detencions de membres de l'MDT.

A les 12, malgrat els incontables controls policials, el nucli inicial de 40 persones de les JERC s'ha multiplicat per 5, amb destacats dirigents d'ERC. Avancem en manifestació pels carrers del Casc Antic, evitant l'enfrontament directe amb la policia, la qual es mor de ganes de carregar. Un cop acabada la "mani" dissolem la concentració.

Al mateix temps, les JERC de Girona, situades estratègicament a diversos terrats, llancen coets carregats de paperets signats per les JERC on es reproduïx el cartell central de la campanya. Quan el seguici reial passa pel carrer Bell Mirall té preparada una sorpresa: d'una façana es desplega un immens penó on es pot llegir "QUE SE'N VAGI", i on es veu la corona reial caient i rebotant contra el logotip de les JERC. Un cop finalitzada la visita oficial, anem tots plegats al Dinar de la República on 500 companys d'ERC i les JERC de tot el país ens trobem per commemorar el 59è. aniversari de la Proclamació de la República Catalana a càrrec d'en Francesc Macià.

Havent dinat, tornem a Barcelona, i en arribar acabem de planificar i ultimar detalls per a la dura jornada de diumenge.

Diumenge 22 d'abril

Balaguer, Cervera, Sant Cugat del Vallès, Barcelona (Palau de Pedralbes)

Comença la superjornada a les 10 del matí a Balaguer, on els companys de les JERC i d'ERC de Lleida reben amb una sorollosa xiulada el "príncep". Quan aquest apareix seuen a terra i d'esquena en senyal de protesta, mentre els coets deixen constància del rebuig a la visita. Després de llegir el manifest de suport a Felip Garcia, es marxa cap a Cervera.

A les 12 del matí a Cervera el control policial és aclaparador; tot i així, s'aconsegueix entrar xiulets i propaganda dins la Plaça Major, on les intervencions de Felipe de Borbón i de Pujol són xiulades contundentment, mentre seiem a terra per fer més evident que la Guàrdia Civil ens té rodejats. Els "números" comencen a posar-se nerviosos i amb empentes i cops intenten prendre'ns infructuosament els xiulets. Quan el "príncep" abandona la plaça, detenen aleatòriament uns quants companys: Jordi Jordana de Valls, Josep Maria Farreny de Lleida, Josep Vall, president del Consell Nacional, i el company Vidal Vidal, escriptor

i regidor d'ERC a Arbeca. Després d'una hora els deixen anar. Encara hi ha temps de fer l'homenatge a Felip Garcia al peu del monument a la Generalitat.

A les 2 de la tarda, a Sant Cugat, la secció local de les JERC, reforçada per companys del Vallès i de Barcelona, a causa de la impossibilitat d'accedir al Centre d'Alt Rendiment Esportiu on es troba el "príncep" i tot el seguici, opta per fer la protesta davant de l'Ajuntament, que

és ocupat durant una hora. Es llancen coets en senyal de protesta, des de la mateixa plaça de l'ajuntament i des d'altres llocs de Sant Cugat.

A la nit tota la "beautiful people", "jet set" i altra purrialla del país van al sopar oficial que se celebra al Palau de Pedralbes en "honor" del "príncep". Des del campus universitari, escamots de les JERC llancen més de 60 coets que en explotar deixen caure paperets en contra de la visita. Es produeixen noves detencions: Jordina Camps de Barcelona, i Joan Puigcercós, Secretari General de les JERC. Són retinguts tres hores i posats en llibertat.

Dilluns 24 d'abril

Barcelona (Passeig de Gràcia, Rambla)

Porten Felipe de Borbón al Passeig de Gràcia, a visitar les tendes de llibres, ja que no gosen fer-lo anar a la Rambla. Des d'un terrat proper continua el llançament de coets, que inunden la Rambla Catalunya, el Passeig de Gràcia, la Plaça de Catalunya i zones adjacents amb paperets en senyal de protesta.

A les 12 està convocada per les JERC una manifestació que aplega més de 300 persones, i que transcorre Rambla avall fins a la Plaça de Sant Jaume, on es dissol. Com a punt final de la campanya, es penja d'un edifici de la Rambla el penó elaborat per les JERC de Girona on es llegeix

"QUE SE'N VAGI".

Durant tota la Diada de Sant Jordi, es reparteixen més de 10.000 fulls en homenatge a Felip Garcia i Pons i en rebuig a la visita del "príncep", a les 16 taules que les JERC munten per tot el país: Barcelona (2 taules), L'Hospitalet, El Prat, Sitges, Igualada, Vic, Sabadell, Sant Cugat, Reus,

Tarragona, Lleida, Girona, Figueres,

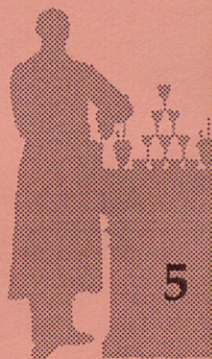
Roses i Palamós.



Protesta a Balaguer.



Manifestació a Barcelona.



El Moviment Juvenil a Lituània

Gràcies a la visita oficial que va fer una delegació d'ERC a principis d'any a les Repúbliques Bàltiques, es contactà amb membres del moviment juvenil a Lituània, els quals explicaren al company Ernest Benach, primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Reus i especialista en Política Juvenil, alguns aspectes del moviment juvenil en aquell país.

INSUBMISSIÓ

Sobre aquesta qüestió ens informà Gintaras Miksiunas, membre de l'organització estudiantil Neolituània, que està formada per professors i estudiants. Aquesta organització està integrada a Joventut Lituana, que és l'organització juvenil del Sajudis (Front Popular de Lituània).

Gintaras Miksiunas és un activista de la campanya per la insubmissió que s'està duent a terme a Lituània.

Cal dir que l'objecció de consciència no està reconeguda com a tal a la URSS, i que els tres primers objectors que es van declarar a tota la Unió Soviètica van ser estonians.

Enguany a Lituània s'han declarat ja 60 insubmisos acollint-se a la Convenció de Ginebra, signada l'any 1949, per la qual un estat que ocupa una nació no pot obligar els ciutadans d'aquella nació a fer el Servei Militar al seu exèrcit. Pel fet de declarar-se insubmisos, la "justícia" soviètica els condemna a 3 anys de presó.

Aquesta estratègia envers el

Servei Militar Obligatori Soviètic té a més el suport d'una resolució del Parlament Lituà, per la qual es qualifica Lituània de nació ocupada per l'exèrcit soviètic.

En aquests moments hi ha també endegada una campanya de retorn de les cartilles d'aquelles persones que ja han fet el Servei Militar i que en aquests moments es volen desvincular de l'exèrcit soviètic. La cartilla es torna estripada amb una carta explicativa. Al cap de pocs dies d'haver-se iniciat la campanya ja s'han tornat 1100 cartilles. El Sajudis té organitzat un sistema en defensa dels represaliats, fins al punt que tenen una xarxa organitzada per amagar aquells insubmisos, (desertors per als russos), que no van a fer el Servei Militar. Un aspecte prou important és que la totalitat d'insubmisos ho són per motius nacionals, és a dir, que no volen fer el servei militar a l'exèrcit rus. El Sajudis vol que a mig termini les Repúbliques Bàltiques es converteixin en Repúbliques no militaritzades.

ASSOCIACIONISME JUVENIL

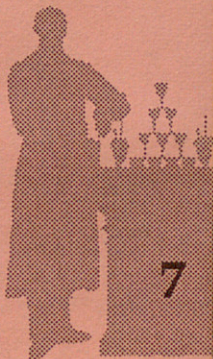
Sobre aquesta altra qüestió ens informà Alvydas Medalinskas, dirigent de JOVENTUT LITUANA i responsable de les relacions del SAJUDIS amb l'estranger.

Dins el camp de l'associacionisme juvenil cal tenir en compte que fins ara només hi havia una organització juvenil, el KONSOMOL, i tot allò que un jove volia fer, havia de passar forçosament per aquesta organització, que evidentment estava vinculada al PCUS. Així, per anar a l'institut, a la Universitat, sortir a l'estranger, etc... calia pertànyer-hi obligatòriament.

El 1988 esclatà la crisi del KONSOMOL i a partir d'aquí la gent se'n desvinculà i començà a pertànyer a d'altres organitzacions. Així va nèixer el moviment "escolta", que té en l'actualitat uns 3.000 membres. Altres organitzacions existents són NOVA LITUANIA (estudiantil), FUTURUM (catòlica), JOVENTUT LITUANA

(Joves del Sajudis) i GEDIMINAI-CIA (fins a 16 anys i de caracter religiós). Un altre tema molt interessant va ser la filosofia amb què la gent jove es prenia tot el procés per la independència de Lituània. La joventut ha optat per formar-se i preparar-se per al futur. Estudien molt, però paral·lelament al sistema, la qual cosa força els professors a canviar els mètodes. Els joves lituans entenen la cultura més com a activitat que com a estudi. Fins i tot s'han plantejat d'enviar gent fora de Lituània per tal que quan siguin independents tinguin bons tècnics i professionals per tirar el país endavant. L'anglès ha despertat un interès molt gran i l'increment de gent que ha agafat hàbits d'estudi a les biblioteques és molt gran. Els estudiants es dediquen a lluitar per la millora de qualitat de la Universitat, així com per la seva total nacionalització.

AVUI LITUÀNIA, DEMÀ CATALUNYA



11è. Congrés Nacional. La Unitat Independentista

Els passats dies 17 i 18 de març se celebrà al Palau Maricel de Sitges l'11è Congrés Nacional de les JERC.

Aquest Congrés tenia tres finalitats bàsiques: l'elecció de nou Secretari General, dotar les JERC d'un cos ideològic propi i aprovar uns nous estatuts que responguessin a les actuals necessitats organitzatives.

El dissabte es dedicà al treball de les 13 ponències ideològiques i les 3 ponències congressuals. Les ponències Ideològiques eren les següents: la *Ponència Marc* estructurada en els apartats de Joventut, Esquerra, República i Catalunya, i dotze més que tractaven de les qüestions sectorials més punyents sobre les quals les JERC havien de definir-se: *Ensenyament, Esports i lleure, Consells de joventut, Drets de la persona, Dona, Antimilitarisme, Objeció de consciència i in-submissió, Medi ambient, Economia i treball, Internacional, Llengua, i Cultura*. Les ponències congressuals van ser, a més dels nous *Estatuts*, les d'*Organització interna*, i d'*Estratègia*. Amb la incorporació de diverses esmenes, totes les ponències foren aprovades.

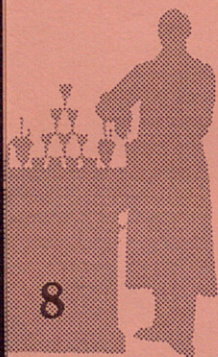
Diumenge es procedí a l'elecció dels consellers nacionals per Congrés, i a l'elecció del Secretari General.

Mercès a les reformes estatutàries aprovades el dia anterior, foren

20 els consellers nacionals escollits: Carolina Gili, Josep Vall, Josep Poch, Pilar Vallugera, Patrícia Carceller, Antoni Biadiu, Josep Ramon Campanera, David Minoves, Rosa Tubau, Ferran Benach, Romà Vilanova, Núria Vilar, Jordi Bosch, Joan Ramon Manchado, Aleix Puiggali, Marc Mellado, Jordi Muntanyà, Jordina Camps, Jordi Ivern i Alexandre Garcia. Posteriorment i donada la renúncia al càrrec de Jordi Ivern, ha passat a ocupar el seu lloc en Salvador Palà.

L'elecció de Secretari General tingué la novetat que des d'aquest Congrés s'elegeix alhora el Vice-secretari General. Es presentà una única candidatura formada per Joan Puigercós com a Secretari General, i Carles Carrera com a Vice-secretari General, que resultà escollida amb 109 vots a favor, 15 abstencions i 2 vots nuls.

A la Cloenda de l'11è. Congrés Nacional de les JERC intervingueren les delegacions internacionals convidades: Juventudes Andalucistas (Joventuts del Partido Andalucista), Gazte Abertzaleak (Joventuts d'EA), i Galiza Nova (Joventuts del BNG). A més, hi assistiren les següents organitzacions: ADOC, CSC, JNC, Unió de Joves, i JIR. Enviaren comunicats CJC, JCC, Maulets, Sinn Fein (Irlanda), i Plaid Cymru Youth Movement (País de Gal.les).



Consell Nacional.

7 d'abril de 1990

Del darrer Consell Nacional cal destacar:

1r. L'elecció de la nova Mesa del Consell Nacional, que quedà formada per Josep Vall, President; Carolina Gili, Vice-presidenta; Marc Mellado, Secretari; i Patrícia Carceller, Credencials.

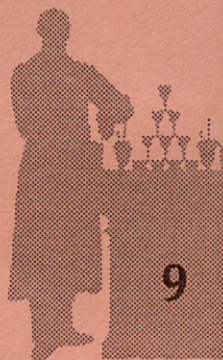
Així mateix, s'informà que a partir d'ara els Consells Nacionals se celebraran fora de Barcelona, un cop per trimestre, durant tot un dissabte. El matí es dedicarà a les reunions de les Comissions de Treball, la tarda a les reunions del Plenari del Consell Nacional.

2n. Foren nomenats a proposta del Secretari General els 7 Secretaris del Comitè Executiu (en negreta). La composició del Comitè Executiu queda per tant així:

Secretari General	Joan Puigcercós
Vice-secretari General	Carles Carrera
President Consell Nacional	Josep Vall
Secretari Organització	Jordi Ivern
Secretari Finances	Pau Bestit
Secretari Formació i Documentació	Jordi Montanyà
Secretari Premsa, Publicacions i Propaganda	Daniel Condeminas
Secretari Política Juvenil	** Josep Roig
Secretari Política Estudiantil	Josep Poch
Secretària Relacions Polítiques	Pilar Vallugera
President Federació Barcelona-Ciutat	Emili Valdero
President Fed. Barcelona-Comarques	Josep Ramon Parés
President Federació Girona	Kim Raurich
Presidenta Federació Lleida	Agnès Abelló
President Federació Tarragona	Joan Folch

**** El company Josep Roig, per motius personals de feina, ha renunciat a formar part del Comitè Executiu. Fins que el proper Consell Nacional, escollèixi nou Secretari de Política Juvenil, el Comitè Executiu ha nomenat provisionalment David Minoves perquè s'encarregi d'aquestes tasques.**

3r. Es fixà la quota per a l'any 1990, que és de 1.600 pessetes anuals (400 per trimestre).



Política Juvenil

XIIIa. ASSEMBLEA DEL CNJC. GOL I NOVA ETAPA

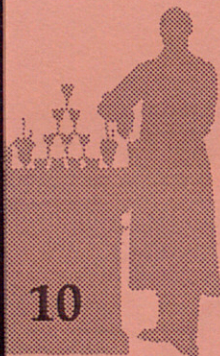
La participació de les JERC al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC), després d'haver-se incrementat amb força i il·lusió, va aconseguir una petita gran victòria que augura una futura dinamització i possibilitat d'intervenir amb major protagonisme en aquest fòrum de debat juvenil.

El passat cap de setmana del 10 i 11 de febrer se celebrà la XIIIa. Assemblea General Ordinària del CNJC, on s'aprovaren dotze resolucions. Dues d'elles foren presentades per les JERC, ambdues tenien una important significació política i estratègica. La primera era "d'adhesió a la proposició no de llei aprovada pel Parlament de Catalunya sobre el Dret a l'Autodeterminació de Catalunya", i va ser consensuada amb els CJC, la JCC, i la JNC, ja que aquestes organitzacions van presentar propostes similars. Va ser aprovada amb els únics vots en contra de NN.GG. i la OJE. La segona era un pronunciament en contra del Servei Militar Obligatori (SMO) a l'exèrcit espanyol, i tenint en compte la dinàmica portada fins ara pel CNJC es pot considerar com un "gol", ja que suposa un canvi d'orientació en aquesta temàtica, en donar suport a tots els fronts de lluita contra el SMO, com ara la insubmissió, o la no-col·laboració amb la PSS. També va ser aprovada només amb els mateixos vots en contra que la primera.

JORNADES PARLAMENTARIES SOBRE POLITICA DE JOVENTUT

Els passats dies 25 i 26 de gener, van tenir lloc unes Jornades Parlamentàries sobre Política de Joventut organitzades pel Grup Socialista del Parlament de Catalunya. A les Jornades es tractaren diversos aspectes i problemàtiques dels joves i de les polítiques de joventut a realitzar en el futur. S'hi van celebrar quatre debats: "Necessitat d'una coordinació institucional en Política de joventut", "Experiències parlamentàries en Política de joventut", "Els joves i l'ensenyament" i "Perspectives de futur de les polítiques de joventut".

Les Jornades foren monopolitzades pels organitzadors, ja que la majoria dels assistents eren regidors de joventut del PSC-PSOE. A més, d'entre les poques entitats presents, n'hi havia alguna de l'òrbita d'aquest partit. Les JERC, presents durant totes les Jornades, vam ser la veu discrepant en tots els debats. Tot i això, hem de dir que va ésser una bona experiència i que esperem que hi hagi altres oportunitats per debatre sobre política de joventut.



VISITA AL DIRECTOR GENERAL DE JOVENTUT

A principis d'aquest any 1990 hi va haver canvis a la Direcció General de Joventut. El fins aquells moments Director, Enric Puig, dimití per qüestions de caràcter personal. El substituí Josep Maria Vila, fins aleshores Subdirector General de Joventut.

El passat 6 de febrer, el nostre Secretari General Joan Puigcercós i l'aleshores encara Secretari de Política Juvenil i a hores d'ara Vice-Secretari General de les JERC, Carles Carrera, s'entrevistaren amb el nou Director General per tal de conèixer els criteris d'actuació a partir d'ara de la Direcció General de Joventut. El resultat d'aquesta trobada es podria resumir amb una absoluta continuïtat en la política de joventut del govern català, amb algunes dades negatives, com ara que en els propers anys hi haurà importants retallades en els pressupostos de Joventut, degut a "urgències olímpiques". A conseqüència d'això deixen d'existir les subvencions per infraestructura d'entitats juvenils (ordinadors, fotocopiadores, etc...) i es plantegen la possibilitat de fer el mateix amb els ajuts per a la contractació de personal administratiu.

Federacions Territorials

BARCELONA-CIUTAT

Constitució de la secció local de Sant Martí.

Creació dels "escamots" com a cèl.lules d'acció i presència al carrer (encartellades, taules, accions).

BARCELONA-COMARQUES

28 d'abril. Elecció a Badalona en el transcurs del 1r. Congrés Federatiu, del nou President Josep Ramon Parés, de Sitges.

GIRONA

Constitució de la secció local de La Jonquera.

11 de març. Manifestació a Palamós en defensa de la "senyera", convocada per ERC i les JERC. 500 persones.

26 de març. Participació en un debat televisiu de Canal 33, sobre la visita del "Príncep de Girona".

5 de maig. Celebració a Figueres d'Assemblea de Federació, on s'escollí com a nou President Xim Raurich, de Figueres.

LLEIDA

Constitució de les seccions locals d'Alcoletge i de La Seu d'Urgell.

18 de febrer. 1r. Congrés Federatiu a Lleida, on s'escollí com a nova Presidenta l'Agnès Abelló, d'Artesa de Segre.

TARRAGONA

Constitució de la secció local de Solivella.

28 d'abril. Elecció a Reus en el transcurs del 1r. Congrés Federatiu, del nou President Joan Folch, de Reus.





14 i 15 de juliol de 1990
Diada Nacionalista del Pi de les Tres Branques
Pla de Campllong (Berguedà)

Dissabte, 14 de juliol

8 h. Sortida en autocar des de la seu central del Carrer Villarroel de Barcelona.

10h. Consell Nacional de les JERC, a Berga.

14h. Dinar

16h. Continuació del Consell Nacional.

21h. Acampada al Pla de Campllong. Porteu menjar, sac de dormir, i tendes de campanya. El servei de BAR corre a càrrec de les JERC.

23h.-7h. Bronca nocturna, amb música i beguda. Porteu ganes de passar-vos-ho bé i calés per finançar-vos la beguda.

Diumenge, 15 de juliol

10h. Diada Nacionalista sota el Pi de les Tres Branques, amb xerrades de representants de la Catalunya Central, la Catalunya Nord, el País Valencià, les Illes Balears, i la Franja de Ponent.

14h. Dinar

17h. L'autocar torna cap a Barcelona.

V I N E A L P I !

RESERVA LA TEVA PLAÇA D'AUTOCAR JA!!

TRUCA AL 323.48.52, I DEMANA PER: JORDI IVERN, CARLES CARRERA, JOSEP VALL, O PER ALGÚ DE LES JERC.



LA COCTELERA és editada per la **Secretaria de Premsa, Publicacions i Propaganda de les JERC**

c/ Villarroel, 45 entresol 08011 Barcelona Tl. 323 48 52

Imprime: PRIN-CENTER, S.A. Dipòsit legal: B-3552-89